

ГЛАВА ШЕСТА.

За причастія-та.

115. Причастія ся прилагателны, извадени одъ глаголъ; като: писалъ, спалъ, битъ.

116. Причастія-та като прилагателны склонявать ся въ три рода и двѣ числа; а като отъ глаголъ извадени имѣть залогъ, видъ и врѣмя; като: писалъ, а, о; спалъ, спавалъ, писанъ и пр.

117. Причастія-та въ Българскый языкъ ся употрѣблявать само въ едно прѣминяло врѣмя.

З а б ѣ л ѣ ж в. Причастія: *сѣщій, горящій, вонящій, настоящій, слѣдующій* сѣ отъ настояще врѣмя; нѣ тыи сега имѣть значеніе като прилагателны имена.

118. Причастія-та сѣ дѣйствителны и страдателны.

Дѣйствителны-ты причастія произходить отъ глаголы, что показывать дѣйствіе; като: писалъ, училъ мылъ, и пр.

Страдателны-ты причастія придавать на рѣчи-ты, что опрѣдѣлявать, дѣйствіе пріеме-но отъ тыя рѣчи; като: чловѣкъ битъ; жена мѣчена и пр.

119. Дѣйствителны-ты причастія ставать отъ трете лице ед. число отъ прѣми-